

MÉGIS

„Az élet álom - tedd valósággá.”

(Teréz anya)

NAGYBÖJT

A tavalyi évben ezen időszak kapcsán, a böjtről, a bűnbánat kapcsán, a vezeklésről szóló szövegrészeket, gondolatokat idéztünk, bemutatva a Katolikus Egyház Katekizmusának ide vonatkozó részeit is. Az idén kevésbé összefüggő, első olvasatra talán könnyedebbnek, barátságosabbnak tűnő írásokat szerkesztettünk egybe. Ám ha alaposabban átgondolom, magam sem tudom eldönteni, melyik a nehezebb: önmagammal szemben szigorúnak lenni, szabályokat, fogadalmakat betartani, vagy a mindennapok gondjai, nehézségei és tennivalói közepette másokra is odafigyelni, önzetlenül értük is fáradni, magunkról megfeledkezve, önmagunkat háttérbe szorítva, a körülöttünk lévőkért tenni. A kérdést mindenki magában döntheti el. Remélem, a húsvétra való készülődés elkövetkezendő heteiben segítséget nyújtanak majd az itt olvasható történetek, imák és gondolatok! Forgassák szeretettel őket!

KZY

A szeretet otthon kezdődik

(Kalkuttai Teréz anya elmélkedéseiből)

Felfordult világ ez a mi világunk és sok a szenvedés. Kevés a szeretet az otthonokban és a családok életében. Nincs időnk sem gyermekeink, sem egymás számára; arra sincs időnk, hogy örüljünk egymásnak. Úgy hiszem, ha életünk Jézus, Mária és József életéhez hasonlítana, otthonunk is a názáreti otthon mása lenne, akkor pedig béke és öröm uralkodna a világon.

A szeretet otthon kezdődik, a szeretet az otthonokban virágzik ki. Ha a szeretet hiányzik, nagyon sok a szenvedés és a boldogtalanság. Figyeljünk csak Jézusra. Ő majd újra elmondja azt, amit már 2000 évvel ezelőtt mondott: „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek benneteket”. Ő szenvedésével és kereszthalálával szeretett minket; ha szeretni akarjuk egymást, ezt a szeretetet kell életre keltenünk, de ez a szeretet otthon kezdődik.

Tegyük otthonainkat a könyörület központjaivá, és szüntelenül

bocsássunk meg egymásnak.

Napjainkban mindenki siet; pozíciót, jólétet akar elérni, ennek következtében a gyermekek nagyon keveset kapnak szüleikből. A szülőknek is kevés az idejük egymás számára, és ezzel megkezdődik a világ békéjének szétesése.

Kétségtelen, hogy azok a legboldogabbak, akik igazán szeretik egymást, mint szegényeink. Szeretik gyermekeiket, otthonukat. Lehet, hogy nagyon szegények, de boldogok.

Az élő szeretet fáj. Ezt Jézus bizonyította be, amikor meghalt a kereszten. A gyermekét szülő anyja is szenved; *áldozatot kell hoznotok egymásért!*

A legjobb bor

Egy férfi és egy nő előrehaladott korban házasodott össze. Nagy örömeikre gyermekük is született. Nagyon szegények voltak, de a fiút körültekintően és szeretettel nevelték. Bölcs férfihez küldték iskolába, hogy a szellemiekben is gazdagodjon. Amikor visszatért a szülői házba, egyetlen vágya volt, hogy kimutassa háláját szüleinek.

- Mit tehetnék, - kérdezte tőlük – hogy csak egy részét visszaadjam annak a sok jónak, amit kaptam?

- Számunkra a legkedvesebb te vagy, egyetlen gyermekünk. Ha valamit mégis akarsz adni, akkor egy kis bort kérünk. Nagyon torkosak vagyunk és már évek óta nem ittunk egy cseppet sem...

A fiúnak nem volt egy fillérje sem. Egy kora reggel az erdőbe ment fát vágni. Útközben megállt egy csörgedező pataknál és ivott annak vizéből. Az volt a benyomása, hogy még a bornál is ízletesebb. Megtöltötte korsóját és vitt belőle haza is.

- Itt az ajándékom – mondta szüleinek, - egy korsó bor.

A szülők megkóstolták a vizet. Más ízt nem éreztek csak a vizét, rámosolyogtak a fiúra és megköszönték.

- Jövő héten hozok ismét egy korsóval – mondta a fiú.

Így tette ezt több héten keresztül. A két öreg értette a viccet. Ízletesen itták a bornak vélt vizet és boldogok voltak fiuk boldogsága miatt.

Egyedül álló eset történt. A szülők öregkori nyavalyája megszűnt, még a ráncok is eltűntek az arcukról. Mintha a víz valami csodaszer lett volna.

Ez a „köszönöm” csodája.

Vannak személyek, akik éveken át mosnak,
vasalnak, főznek valakire.
Társalognak valakivel
vagy ápolják őket éjjel-nappal,
szeretnek valakit.
Ennek ellenére soha nem hallották még,
hogy „köszönöm”.
Valamit megköszönni nem csak
jó nevelés kérdése.
Azt jelenti:
„Észrevettem, hogy te is létezel.”
A mi kis világunk tele van
láthatatlan személyekkel.

Mivel bizonyíthatjuk krisztusi szeretetünket?

Az irgalmasság lelki cselekedeteivel:

A bűnösöket meginteni.
A tudatlanokat tanítani.
A kételkedőknek tanácsot adni.
Szomorúakat vigasztalni.
A megbántásokat elviselni.
Mebántóinknak megbocsátani.
Élőkért és holtakért imádkozni.

Az irgalmasság testi cselekedeteivel:

Éhezőknek enni adni.
Szomjazóknak vizet nyújtani.
Szegényeket felruházni.
Utazóknak szállást adni.
Fogságban szenvedőket kiváltani.
Betegeket látogatni.
Halottakat eltemetni.

Ha jót sugall a szeretet,
Szívedbe el ne zárjad,
Mint bimbót tépd le,
S balzsamul a jóknak kínáljad.
A világ csupa gyűlölet,
Mindenütt sebek sírnak,
A szeretetnek egy szava
Elég egy szívre írnak.

A két favágó

Az erdőben egymás mellett dolgozott két favágó. A fák törzseinek hatalmas volt az átmérője. Sokat kellett dolgozni a fakitermeléssel. Mindketten egyformán jól kezelték a fejszét, de a munkamódszerük nem egyezett: az első kitartó munkával vágta a fába fejszéjét, egyiket a másik után. Ritkán, és akkor is csak rövid szünetet tartott. A másik favágó óránként hosszabb időre megpihent.

Naplementekor az első favágó csak a munka felét végezte el. Izzadtan és fáradtan tette le a szerszámot, szinte kimerült. A második, hihetetlen, de így van, befejezte a munkát. Egyszerre kezdték a munkát és a fák is egyformák voltak.

Az első favágó nem hitt a szemeinek.

- Nem értem a dolgot – mondta. – Minden órában kiadós pihenőt tartottál és mégis előbbre vagy.

- Igen, láttad, hogy minden órában megálltam pihenni. Amit viszont nem láttál, az volt, hogy a szünetet arra is felhasználtam, hogy megélezzem a fejszémet. – mondta a másik favágó.

*A lélek olyan mint a fejsze.
Nem kell hagyni,
hogy berozsdásodjon.
Mindennap fend meg egy kicsit:*

1. *Tarts pihenőt, és hallgass 10 perc zenét vagy keress csendet.*
2. *Amikor teheted, sétálj egy kicsit.*
3. *Öleld meg naponta azokat, akiket szeretsz.
Okvetlen mond is meg nekik.*
4. *Ünnepelj minden születésnapon és névnapon is.*
5. *Legyél udvarias családdal is.*
6. *Mosolyogj.*
7. *Imádkozzál.*
8. *Segíts másokon.*
9. *Érezd jól magad.*
10. *Nézz az égre, és törekedj a magasba.*

Lemondás-ok

Nem szép dolog dicsekedni, főleg ha az ember nap mint nap a magáénál nemesebb lelket lát cselekedni, és érdemei felett jut ki néki a jóból. Mégis csak saját példám által tudom szemléltetni gondolatmenetem.

Többször előfordult már, hogy innen-onnan nem általában szokásos – és szégyenletes – pontatlanságom miatt késtem el, hanem azért, mert tartva magam az íráshoz, megálltam felebarátomnak segítséget nyújtani. Kényelmes és ilyen szempontból is elkényeztetett ember vagyok, nap mint nap személygépkocsival járok a munkahelyemre, majd onnan tovább hol vidékre, hol csak a városban jöve-menve. Nemegyszer előfordult már, hogy elakadt autót láttam az út mentén vagy az úton rostokolni és nem tudtam tétlenül szemlélni, megálltam megkérdezni, szükség van-e segítségre. Már megszoktam az emberek tekintetében látható, a fejükben végigszaladó gondolatmenetet: - Mit akarhat tőlem? Be ne ugorjon a kocsiba! El ne vegyen tőlem valamit? ... Persze nem általánosítok, mert az is előfordult már, hogy minden aggodalom nélkül néztünk egymás szemébe, és oldottuk meg a felmerült gondot.

Ami miatt mindezeket leírtam a következő:

Az esetek 90 százalékában a vontatás, kerékcseré vagy egyéb segítségnyújtás után a következő kérdéssel búcsúzott el tőlem a bajba jutott:

„Mivel tartozom?”

Kinek? A Katolikus Egyház óriásplakátján sok helyen olvasható, az elektronikus médiában hallható; „Jót tenni, jó!”. Tényleg így van. Miért gondolják az emberek, hogy az önként nyújtott segítség megfizethető, egyáltalán, hogy meg kell fizetni? Mint a címben: lemondok arról, hogy szó nélkül továbbállva elérjem uticélom; és azzal esetleg lemondjak arról, hogy jól érezzem magam a segítség nyújtás után. Lemondok az ellenszolgáltatásról, a fizetésről, amit érdemtelenül kapnék, ha kihasználnám más szorultságát. A Nagyöjt idején sokszor keres az ember olyan dolgot, amiről lemondhat.

Amondó vagyok, megtalálható a lemondás minden segítség nyújtásban. „Mindig legyen annyi időd, hogy egy vakot át tudj kísélni az utca túlsó oldalára!” Könnyű úgy lemondani, hogy magam határozom meg az időpontot, a lemondás tárgyát. Ha meglátjuk azt, aki segítségre szorul, meg lesz a lemondás Isten akaratából, a másik emberért.

KZY

*URAM, amikor éhes vagyok,
küldj valakit, akinek élelemre van szüksége;
amikor szomjazom,
küldj valakit, akinek vízre van szüksége;
amikor fázom, akkor is küldj valakit,
akinek melegre van szüksége;
amikor szenvedek, küldj valakit,
akit meg kell vigasztalni;
amikor a keresztetem nehéz, küldj valakit,
akivel megosztom a terhet;
amikor nincstelen vagyok, küldj valakit,
aki szegényebb mint én;
amikor nincsen időm, küldj valakit,
akinek egy kicsit segíthetek;
amikor bátortalan vagyok, küldj valakit,
akit bátorítani kell;
amikor megértésre vágyom, küldj valakit,
akit meg kell érteni;
amikor szeretném, hogy gondomat viseljék,
küldj valakit, akinek gondját viselhetem;
amikor magamra gondolok,
fordítsd gondolataimat mások felé.
Amen.*

Taizé

TAIZE – BUDAPEST – PÁTY 2001. december 28.- január 1.

Mint azt most már mi, pátyiak is jól tudjuk a múlt év végén Budapest adott otthont az immár évtizedes hagyományokra visszatekintő téli taizei ifjúsági találkozóknak. A szervezésből – lebonyolításból nemcsak a főváros vette, vehette ki a részét; jutott feladat bőven a környező településeknek is.

Amikor egy októberi vasárnapon a szentmisén megjelent Martin, a ránk osztott összekötő, még nem sejtettük micsoda kaland veszi kezdetét. Többen is szívesen mozdultunk és éreztük úgy, hogy otthonunkban örömmel szorítunk helyet néhány, a találkozóra érkező európai fiatalnak. Néhányszor 2m² csak kerül a számukra és a reggeliző asztalnál is jut hely és élelem még egy-két ember számára. Az első pontosabb megbeszélésen aztán kiderült – ha tetszik, ha nem – nem „úszhatjuk meg” egyszerű szállásadással. Mindent vagy semmit alapon, a helyi közösségeknek az elszállásoláson kívül a délelőtti és a

szilveszteri programokról is gondoskodnia kell. Mikor ezzel szembesültünk, úgy éreztük, erőnket meghaladó a feladat. Sokat beszélgettünk, vitatkoztunk, csak úgy egymás között és „hivatalos fórumon” (képviselőtestületi ülésen) is: fel tudjuk-e vállalni ezt a kihívást. Nem kevés töprengésünk után megszületett a döntés: azt a várhatóan 30-50 embert, akit családjaink el tudnak szállásolni megpróbáljuk fogadni. De a központi szervezők másként gondolták. Nem érték be annyival, amennyit mi ajánlani tudtunk és mertünk. Mintegy háromszorosát „álmodták meg” annak, mint amit mi reálisnak éreztünk.

Amit december közepén még hinni sem mertünk volna: december 28-án végül 134 vendéget regisztráltunk a fogadóhelyen. Január elsején ebéd után pedig örömmel nyugtáztuk: az emberfelettinek tűnő feladatot sikerrel megoldottuk.

Hogyan történhetett mindez ?

Összefogással. Mindenki úgy és azzal járult hozzá az összteljesítményhez, amit lehetőségei, képességei, adottságai alapján ő és csak ő tudott megtenni. Az általános iskola a központi szervezők megkeresésére rendelkezésre bocsátotta tornatermét, ahol 70 embernek jutott szálláshely. A templom melletti kisiskola épületet használhattuk a vendégek fogadására. Református testvéreink is mintegy másfél tucat szálláshelyet biztosítottak. Január elsején minden vendégünknek családnál jutott meleg ebéd. Csapatnyi ember áldozta idejét, testi-lelki-szellemi energiáit arra, hogy az imaórákat és az egyéb programokat előkészítse és lebonyolítsa.

Vendégeink - legalábbis azok, akik erre nyitottan érkeztek – merhetjük remélni, az itt eltöltött idő alatt olyan élményekben és tapasztalatokban gazdagodtak, melyeket azóta hazájukba visszatérve a mindennapokban kamatoztatnak. És talán szívükben, annak valamelyik csücskében őrzik egy kis Budapest környéki falu, nevezetesen Páty szép emlékét.

Ezt reméljük. És amit biztosan tudunk az az, hogy mi gazdagodtunk. Gazdagodtunk a közösség élményével. Megtapasztaltuk, hogy egy nagy közös feladat össze tudott hozni minket. Átéltük, hogy együtt gondolkodással és cselekvéssel a lehetetlennek tűnő helyzetek is megoldhatóak. Egy kicsit jobban megismertük egymást. Nem a kákán is csomót kerestünk, hanem felfedeztük a másokban az értéket. Sokszor egyszerűen csak jól éreztük magunkat, együtt.

És ezek az élmények reménnyel tölthetnek el minket. Erőt adhatnak jövőbeli terveinkhez...

Még egyszer köszönet mindazoknak, akik bármilyen módon segítettek. Szállást, ebédet adtak; szabadidejüket, szabadságukat áldozva jelen voltak.

RSJ

Tanúságtétel

A Taizéi Találkozó helyi programjai között két ízben hangzott el a Sárközy házaspár előadása, amelyben életükről és hitükről vallottak az őket érdeklődéssel hallgató fiataloknak. Most röviden összefoglalva Nelli néni beszámolóját közöljük. Biztos vagyok benne, hogy templomunkban sokan vannak még, akik mögött hasonlóan tartalmas, gazdag, olykor nehéz évek vannak. Örömmel vennénk, ha tapasztalataikat, gondolataikat néhány mondatban papírra vetve eljuttatnánk hozzánk, hogy így módon is gyarapodva közelebb kerülhessünk a krisztusi élet tökéletességéhez.

LGY

„Gyermekkorom töretlenül gyermeki-meleg, szeretetteljes volt. Egyke lévén sok tündérmesét olvastak nekem. Korán hozzászóltam a példabeszédekhez, lévén keresztény katolikus vallású a család, nagyapám minden este, ha végzett teendőivel, vacsora előtt Bibliát olvasott fel a családnak. Iskoláimban apácák tanítottak, s a helyi plébános tartotta a hitoktatást. Vasárnaponként istentiszteletre járt az egész család.

Anyai őseim gazdálkodtak, apai részről orvos volt. A szülőktől, az egyháztól, az iskolától emberi tartást, hitet, példaképet, hazaszeretet, választékos, szép magyar beszédet tanultam. Ez meghatározta gyermekkoromat.

1945 után fokozatosan pusztultak az emberi értékek. Mára ott tartunk, hogy küzdelmet kell folytatnunk ezen értékek visszaszerzéséért. Ilyen például: az adott szó hitele, az igazmondásra nevelés, az igazi szabadság (= ha a lelked szabad és Istené) szabadossággal való felcserélése, példaképek visszaállítása egyházi és a haza szintjén.

Az elmúlt negyven évre tevődik a házasságom. Van 4 gyermekünk, s róluk mindig a szeretet jut eszembe, s a küzdelem, míg felneveltük őket. Ma már saját útjukat járják. Van mindenhol két unoka, sőt 3 dédunoka is.

Hálát adok Istennek, hogy egészségesek. Hálát adok azért is, hogy a férjemmel mindent meg tudok beszélni. Kapcsolatunk harmonikus, a szeretetre épül, és egymás jellemének tiszteletben tartására, valamint önismeretre, ami a legnehezebb feladat. Mi nagyon sokat beszélgetünk az élet értelméről, Isten és ember viszonyáról, ember és ember viszonyáról. Az én rokonságom és barátiköröm tagjai között református, katolikus és izraelita vallásúak is voltak, így mindhárom Bibliát magaménak tudhatom. Mindháromban Isten útmutatása ad az embernek az élet helyes élésére, a szeretetre, az önzetlenségre, az egészség védelmére és az Isten országának elnyerésére.”

Taizéi találkozó emlékei

Nekem a Taizéi találkozó már dec. 22-én elkezdődött, mikor Judit nénivel elmentünk az Angolkisasszonyok Templomába egy előimádkozásra. Már ott érdekesek voltak a különböző nyelven halott könyörgések.

Dec. 29-én a felsős hittanosok és Judit néni elmentünk a „nagy” találkozóra a Hungexpo területére. Már a metrón feltűnt a sok fiatal csacsogása. Magyar szót alig hallottunk. Egy nagy csarnokban volt a magyarok, románok, litvánok és lengyelek számára kialakított rész. Ott imádkoztunk együtt a földön ülve, különböző nyelveken.

A Pátyra érkezett fiatalokkal vasárnap a misén találkoztunk, együtt könyörögtünk és énekeltünk. Majd az épülő templom helyén egy nagyon vidám órát töltöttünk; énekeltünk, táncoltunk a kereszt körül.

De a legemlékezetesebb szilveszter éjszakája volt. 11 órakor kezdődött a közös imádkozás a „világbékéért”. A mécsesek sejtelmes fényeinél mindenki saját nyelvén könyörgött és énekelt a népek egységéért. Utána átvonultunk a tornaterembe, és ott vártuk meg az éjfélt. Egymás után énekeltük el a himnuszokat, utána közös koccintás volt. Ezután közös tánc, tánctanítás, móka, kacagás.

Csodás, hogy ugyan nem értettük egymás szavát, de az ima ereje összehozott minket.

Németh Tímea, 12 év

Naptár

- Február 17. Nagyböjt 1. Vasárnapja
Ter 2,7-9; 3,1-7; Róm 5,12-19; Mt 4,1-11
- Február 22. Péntek, Szent Péter apostol székfoglalása
1Pét 5,1-4; Mt 16,13-19
- Február 24. Nagyböjt 2. Vasárnapja
Ter 12,1-4a; Tim 1,8b-10 Mt 17,1-9

Március 3. Nagyböjt 3. Vasárnapja

Kiv 17,3-7 Róm 5,1-2,5-8; Jn 4,5-42

Március 10. Nagyböjt 4. Vasárnapja

1Sám 16,1b.6-7.10-13a; Ef 5,8-14; Jn 9,1-41

Március 17. Nagyböjt 5 vasárnapja

Ez 37,12-14; Róm 8,8-11; Jn 11,1-45

Március 24. Virágvasárnap

Iz 50,4-7; Fil 2,6-11; Mt 26,14-27,66

Március 28. Nagycsütörtök

Kiv 12,1-8.11-14; Kor 11,23-26; Jn 13,1-15

Március 29. Nagypéntek

Iz 52,13-53,12; Zsid 4,14-16; 5,7-9; Jn 18,1-19,42

Március 30. Nagyszombat

Március 31. Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a.37-43; Kol 3,1-4; Jn 20,1-9

Hírek

Miserend:

vasárnap 9 órakor a templomban

szombaton 17 órakor a Máltai Szeretetotthonban (elővételezett)

hétköznap: kedden és pénteken 18 órakor a templomban

elsőpénteken 19 órakor a templomban

Március 30-án nagyszombati szentmise 20 órakor

Szentségimádás:

Minden hónap második szombatján 9-11 óra között - az épülő templomért is.

Plébániai fogadóórák:

Kedden, csütörtökön, pénteken 9-13 óráig és 16-17.30 óráig az atya mindenkit szívesen fogad. 13-16 óra között az iroda zárva tart.

Gyorsan terjesszék! Juttassátok el mindenhova, ahol emberek olvashatják!

Vidám felhívás az egész Magyar Nemzethez

Felhívást intézünk minden magyar polgárhoz, minden magyarországi valóban civil, karitatív és egyházi közösséghez, szervezethez, gyülekezetéhez, minden művészhez és nemes lelkű emberhez, hogy együtt kívánjunk Vidám, Boldog Jövőt Magyarországnak! Vidámsággal, kultúrával ébresszük fel nemzetünket az egyre butitobb vörös médiavarázslatból!

Mostantól kezdve -alkalmas időben- önkéntes kulturális rendezvényekkel, utcai énekléssel, gitárokkal és tánccal árásszuk el városaink-falvaink utcáit-tereit, szociális intézményeit, nyugdíjas otthonait! Ültessünk virágokat és fákat kertjeinkbe! Készítsünk és hordjunk kokárdát, legyen kilobogózva minden ablak! Találkozásokkor, levélben, SMS-ben és emailben így köszönjük egymásnak: “Éljen a Jövő!”. Minden ünnepség után énekeljük el nemzeti himnuszunkat! Kicsi gyermekeinknek és unokáinknak meséljük el a “Kismalac és a farkas” és a “Jancsi és Juliska” derűs, bölcs magyar meséit, hogy ők is megérthessék, mi zajlik ma az országban!

Senki ne feledje, és mindenki időben kezdje el a választások estéin ünnepi házibulik és magasztos koccintások szervezését! Minden vendéglátóhely legyen nyitva a választások napján, de senki ne igyon mértéktelenül ezen a napon, mert józanul kell átélnünk a megkezdődött Magyar Jövő kapuinak tágasra nyílását!

Csoportokkal hálát adva induljunk tavaszi kirándulásokra vagy zarándok utakra! Gondoljunk megbocsátó szeretettel azokra, akik hazaáruló múltjuk és decemberi nemzetárulásuk miatt nem érzik jól magukat István országában. Akik idegengyűlölőnek, fajgyűlölőnek próbálnak beállítani minket a nagyvilág előtt. Akik egyetlen egy fizetés- vagy nyugdíjemelést sem szavaztak meg az elmúlt években, és akik ellene voltak minden gazdasági vagy egyéb sikert ígérő tervnek, minden lehetséges módon hátráltatva országunk fejlődését. Akiknek fájt a millenium, fájt a szilveszter, fájtak az ünnepek! Akik ellenzékben is képtelenek maradtak a fiatalodásra, saját pártjuk megújítására. Akik most mézes-mázás bűbáj ígéreteikkel “Jancsi és Juliskának” néznek minket, és egyetértést kérve szeretnének megint lapátjukra ültetni minket. Akiknek olyan a “filozófiája”, hogy hatalomvágyból készek hátba támadni határon túli

nemzettestvéreinket és a szomszéd népekkel való megegyezés lehetőségét. Akiknek olyan a “szakértelme”, hogy minden magyar sikertől vicsorgó médiális dührohamot kapnak. Akiknek a nyilvánvaló hazudozás is belefér a “választási kampány” és “tisztesség” fogalmába...

A határon túliak küldjenek üdvözlőlapokat magyarországi önkormányzatoknak, médiairodáknak, egyházközségeknek! Írják meg, hogy köszöntenek minket!

A választások előestéjén minden ablakban mécsek és gyertyák égjenek! És ha pufajkás ordasok kérezkednek vissza nyájasan mosolyogva, még a farkukat se engedjük betüremkedni ajtónk nyílásán! Tudjuk, hogy nem lesz vége a politikai hisztériának mindaddig, amíg vörös farkas terpeszkedik a magyar parlamentben! Látjuk a magánszféránkba türemkedő vöröstöke mérhetetlen gazdagságát, kapzsiságát és kielégíthetetlen hatalomvágyát! Érezzük a zsíros nemzetprivatizátorok számonkérésről való rettegetését, és színlelt együttérzését. Tesszük: Elvisszük időseinket és minden szomszédunkat a vidám szavazásra! Csendben, határozottan, derűsen választunk!

Addig is senki ne szóljon vissza, ha valaki mocskolódik vagy ámításba kezd. Saját szívünkben bízva szelíden hallgassunk! És ha fényképeznek minket, mosolyogjunk Őszintén Magyarorszáért!

Nem politizálunk. Ráébredtünk választási felelősségünkre! Arra, hogy nincs szükségünk sem zavarkeltésre, sem alaptalan ijesztgetésekre, sem napi ordenáré kirohanásokra! Ennek az országnak töretlen, békés építkezésre, további lendületes fejlődésre van szüksége.

(1) Ami sok jó elkezdődött, az kaphasson megint esélyt;

(2) A megkezdett jó még nagyobb választói támogatással és erőteljesebb parlamenti képviselettel vegyen új és méltó lendületet;

(3) Egy olyan politikai másik oldal szülessen, amelyik fiatalos, kulturált, méltó és nemes ellenzéknek tekinthető!

Ne másokra, lelkiismeretünkre hagyatkozzunk!

Éljen Magyarország! Éljen a Népek Közössége!

Éljen a Jövő!

Egyetemi tanárok, Civil ifjúsági szervezetek

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912